

Diplomant měl ve své práci zachytit genezi a následné působení zákonů, které k potlačení církvi a náboženských společností vydal hned ve svých počátcích československý komunistický režim prostřednictvím Národního shromáždění ČSR (tzv. „nové církevní zákony“).

Diplomant svou práci rozdělil do tří částí.

V první z nich (Heuristicko-hermeneutický rámec) zasazuje diplomant téma do mezinárodně-politického kontextu (1.1), pojednává o konfesněprávním systému v tehdejší Československu od jeho vzniku až do konce Protektorátu Čech a Morava (1.2) a zmiňuje církevně politické okolnosti přijetí tzv. nových církevních zákonů (1.3).

Druhá kapitola (Nové církevní zákony – jejich teoretická právní formulace a faktická aplikace), která představuje těžiště práce, popisuje cestu k přijetí tzv. „nových církevních zákonů“ (2.1), analyzuje strukturu a obsah těchto zákonů (2.2) a zabývá se jejich dopady na život církvi v tehdejší Československu (2.3).

Konečně třetí kapitola (Vývoj od roku 1989 do současnosti) se zabývá postupným nahrazováním těchto církevních zákonů novými konfesněprávními předpisy po listopadu 1989 (3.1) a jeho dopady na postavení církvi a jejich společenskou recepci v současnosti (3.2).

Práce dále obsahuje úvod, závěr, seznam použitých zkratk, strukturovaný výkaz bibliografie a české i anglické resumé. Je opatřena stručným poznámkovým aparátem a má celkem 95 číslovaných stran. Má logicky koherentní strukturu a je třeba ocenit, že po jazykové stránce má nadprůměrnou úroveň.

Po obsahové stránce lze konstatovat, že práce nevykazuje žádné věcné chyby. Po formální stránce lze práci vytknout, že na několika místech zbytečně odkazuje na literaturu obecnou a opomíjí literaturu zvláštní; tak např. v subkapitole 1.2.5 o modu vivendi, sjednaným mezi tehdejší Československem a Svatým stolicí, je odkazováno na Treterovu učebnici Konfesní právo a církevní právo, zatímco nejsou zmíněny monografie Františka Kopa a Jiřího Koníčka na toto téma apod. Rovněž nepřímé citace, tedy případy, kdy prameny jsou citovány prostřednictvím literatury či sekundárních pramenů, by měly být omezeny na případy, kdy jsou jen velmi obtížně dostupné (tak tomu ovšem není např. v případě ordinariátních oběžníků – viz pozn. č. 104 apod.). Práce má kompilační charakter a nepřináší žádné vědecké novum. To se však od diplomové práce ani neočekává, protože jejím cílem je především prokázat diplomantovu schopnost odborné práce s prameny i s literaturou s cílem zpracování vědecké práce; a tu diplomant evidentně prokázal.

Z á v ě r :

Předkládaná diplomová práce splňuje požadavky kladené standardně na práce tohoto druhu, proto ji doporučuji k obhajobě.

Při ní ať se diplomant zaměří na otázku dalšího právního osudu patronátních práv po zrušení zákona o hospodářském zabezpečení církvi a náboženských společností státem (k subkapitole 2.2.3).2